

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

23 Sollicito[rum] inutiliter (Sorg narren) Nole. Sollicitari vt de fine circa
t[empor]alia: sollicitari nimis de t[empor]alib[us]: sollicitari circa crimina
p[er]petranda: sollicitari circa vilia: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

Sollicitorum iutiliter

bu' atioec audi me: app̄hendi disciplinā (vt ait Dawid) si deus tibi non
infert tu tibi inferto; q̄re tibi v̄gam. Castiga corpus ieiunij/vigilij;
peregrinatōib⁹/cilitib⁹ r̄c. Castiga res elemosynis: castiga animū deo
p̄ oīonem/meditatōem r̄c. tibi p̄ passionū rep̄isionē: primo p̄ 2passi
onē/si tu nō habes passionē: r̄ p̄ remissione iniuriaz; pfecto nō qua
bec afflictio. Rogamus.

Feria. iiij. post Letare. xxvi. Martij.

Stultus infinitus est numerus. Eccl. i. Euangeliū.

Icesimateria turma est: iutil'r sollicitoz (Sorg narren)
i Dico at notāter iutil': q̄r sunt q̄ nō sūt satui r̄ solliciti: q̄r
non iutil'r/sed vtil'r. Sunt ḡ duplices solliciti. Primi sole
liciti sunt vtiliter: hi sunt q̄ sp̄ealem h̄nt sollicitudinē circa
deum/se r̄ p̄ eū. Circa deū solliciti sunt/quatenus eum semp bas
beant p̄ oculis. s. iurta eius mandata oīa opa sua exercentes/meditan
tes: sed r̄ orates. Itaq̄ solliciti sunt stare in 2spectu eius sp̄/sicut ser
Ruia aī dñm: quaten⁹ ad nutū ei⁹ oīa fiant. Non sunt bi satui: q̄r potis
orem p̄tem r̄ vez bonū qđ de⁹ req̄rit ab hoīe amplectum⁹. Michēe. vij
Sollicitū. s. ambulare cū deo tuo. Ad hāc sollicitudinē bortat⁹ Paus
lus Roma. xij. Sollicitudine nō pigri/spū feruētes/dño scrūētes. Ze
lum hunc feruēte ondit Jesus in euāgeliō hodie. Sunt solliciti circa
seip̄os/cauēdo ab insidijs diaboli instar auicule māducatis sp̄ timidi
r̄ circūspecti oculati: q̄z r̄ custodiēdo sensus suos r̄ t̄ps nō p̄dēdo. Ju
bēt h̄ Deut. iiij. Custodi temetip̄m r̄ aiā tuā sollicitate. Gladūt bi iu
xta 2siliū sapientis aī formicā/ut sibi p̄uideat in estate gratie dū sol lu
cer/ r̄ t̄ps laboris est/ q̄ habeat in h̄yeme mortis. s. merita bonoz operz
3 (wer nit gabler so die brem zabler/der laufft im winter mit cinem seyl
vnd fragt/hat yemant haw feyl) Sunt solliciti erga p̄mū/eidē fa
luria aīc administrātes/reputātes eos (quēadmodū r̄ vere sūne)mē
bra sui corporis. Et ideo sic vñū mēbrz p̄ alio sollicitū est ad iuuādū/sic
r̄ ipi alē alteruz seruit: qđ Apls. i. Cor. xij. docet. Ite r̄ Ephe.
iiij. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Hec sollicitudo
marum speiat aī platos/ ut p̄ subditis sollicitent: in spūalib⁹ p̄cipue
r̄ in t̄p̄alib⁹. Gle nostre tēpestatis/in qua nemo alias sed bursas curat.
Nemo der seien/aber der seckel fere oēs/r̄ nō aīc nisi inq̄tū respicit
bursam. Hoc est: vitia anime nō corrigit̄/nisi vt bursa impleat. Ro
ma. xij. Qui p̄est in sollicitudine r̄c. Sic r̄ pater circa filios. Sic Do
Sebias cū filius nō rediret/p̄ eo sollicitus erat. Sūt q̄ pax curat salutē
familie sue/p̄cipue ministroz r̄ ancillaz/etia q̄ vident̄ deuoti: cia (dis
cūt) p̄mittā correctōem ei⁹ alteri. Sed qđsic r̄ ali⁹ dicet/r̄ tert⁹ r̄ q̄r
tus: q̄ fit vt a nullo crudia: immo si a te q̄ videris reputat̄ corruptus
nō fuerit/sed dissimulat̄ p̄teritus/nunq̄ alioz minus reputatorz di

sciplinam recipiet. Mor enim dicit dum corripit: Apud alios seruui p
biores q^{uod} tacuerunt/ et me super his non corripuerunt: si iniustum fuisset q^{uod} fa
cio/non dissimulassent. Ecce q^{uod} tua pusillanimitas taciturnitas efficerit
mali. Rursus hec sollicitudo respicit viunges/q^{uod} alterutrum dicit esse solli
citi p unice. j. Coz. viij. Qui autem cum uxore sollicitus est quo placeat ux
ori: et ecouerso. Sic et matrona sollicita sit de pueris necessariis. Un
us et dominus dicit Martha: Martha sollicita es. In quod non de sollicitudine re
prehendit/ sed de turbarum et murmuratum. Lu. x. Ecce sollicitos spualrum/
non utique fatuos: immo etiam tristia non negligunt/ et enim de illis prudenter sol
licitatur: sed non stulte quemadmodum post dicet: sed prudenter humanae et
rationabilis. Tristia pcurantur tamen media ad spualia/ et in pcurando non rece
dunt ut negligant spualia. Laborum exercitentur: sollicitudinem vitam: non sunt im
moderate solliciti/ sed obediunt apostolo: Volo vos sine sollicitudine esse
s. immoderata. Ecce prima solliciti. Sunt solliciti inutilis: qui sunt de hac
fatuo turma. Et dinoscit primi nolis septem.

Prima nola est: sollicitari de tristia acquisitorum/ in eis finem constituen
do ultimum. Sunt qui circa tristia gronda multum laborant mente et corpore: et
in eis fine constituunt ultimum. Apa. s. tristia plus amando quam salutem propria.
Hec est sollicitudo pessima: de qua Eccles. iij. Peccatori dedit deus af
flictionem et curam superflua. Et hec est vana et cassa sollicitudo: inquit quia
non possunt quod querunt. Similis potius aranea qui se euiscerat ad faciendum sub
tilem telum per muscis capiendis: qui tamen de facili destruuntur. Et hanc mentem
euacuat omni vigore sapientie et iusticie/ ad cognoscendum subtilem vi
as/ ad decipiendum incautos: sed ipse ab hominibus vel a diuino saltu in
dicio atteritur.

Secunda nola est: sollicitari nimis de temporalibus. Sunt qui non status
unt fine in eis/ sed volunt habere per medijs: sed circa acquisitionem talium ni
mis sollicitantur/ ita s. qui a necessariis ad salutem retrahuntur/ ea s. omittendo.
Qui lucret omittit seruare festi/ ieiunia/ missas/ pfitri/ coicare/ pcess
pta ab ecclesia. Hec est illa sollicitudo/ de qua dominus dicit: Sollicitudo seculi
suffocat vobis/ s. auditum vel inspiratum/ ne fructificet in mente. Tercio si quis
ex nimia sollicitudine ad tristia non omittit spualia ad salutem necessaria:
sed diminuit in deuotio/ et repescit a seruore debito: veniale erit/ lis
gnum/ fenum/ stipula.

Tertia nola est: sollicitari circa criminis faciendo. Sunt qui in aliquibus
criminibus diligenter curam et festinam adhibent ad ppetrandum: quemadmo
dum mulieres sollicitare ad se ornandum/ multum ponentes de tempore et diligetia: et
gulosi ad pparandum cibos/ et ambitiosi ad honores pcurandos: et bus
insmodi. De hac nola intelligit illud Prover. xj. Expectatio sollicito
rum scilicet ad malum peribit.

Quarta nola est: sollicitari circa ardua/ altissima et impossibilia. Sol
licitus erat Alexander totum sibi subiugare orbem: et neque sibi sufficere pu
3 iij

Sollicitorum iuutiliter

Itabat. Nam cū Calisthenē audiret dicentē qz esset opinto qz grundā/qz ppter hunc mūdū essent etiam alij mūdi: Q̄ be inq̄t/noncū hūc deuici quēadmodū alios deuincam. Extēdebat animus suus ad etiā alios. Deuincendū. Sed qd:cui nō sufficerat h̄ mūdus/rādem post mortem p̄tentus fuit spacio terre & sepulchro septē pedū. Talis ē fatuitas ma-
gha/tam vchemēter ad vanitatem hūti/q̄ oia sunt transitoria & ad mo-
mentū apparetia. Quā vanitatem & fatuitatem exp̄sserūt greci/romani &
christiani. Ecce mos grecorū fuisse legit: q̄ mor posteaq̄z coz impator
esset elect⁹/accedebat mārmoroz cesores varia gna mārmoroz decretēcs:
& ab impatore q̄rebāt/de q̄ māmōre sibi vellet extrui sepulchro. q̄tēn⁹
cum exterrerēt he nūmū de gla trāitoria tumesceret. Sic & in trium-
pho Rome:de q̄ Isido.li.r viij.scribit/ca.ii. Is q̄ circuſcerbat in triū-
phali currū aureo cū sceptro/litore p̄tingebat aliqui q̄ cū se q̄bat: q̄tez
nus inde humiliare&/& cogitaret lictore posse fieri dñm suū. Plane &
ēps Heribopolī.introducit in lancis/nudus pedes & caput cū fune
cinct⁹ instar furis. Sic sic pape in coronatōe sua dt is q̄ floccum in-
Xcēsum iactat in aerē: Pater sc̄ē sic trāsit gla mūdi. Et vere sic trālit.
Quid em̄ est gla hoīm: Laro/femū & sicut flos agri gla ei⁹. Esai.iiij.
Femū simplices homīcs/flores hoīes glōsi:& vterqz cadit. Quid dīri
glam esse florē:stercus & v̄mis est.j. Macha.ii. Utiqz multoz gloria
hec est/deferre scribas vestes;pfecto stercus v̄num.

Quinta nola est:sollicitari erga vilita & minima. Sūt q̄ marimam
bñt sollicitudinē:& nocte tota iacēt vt putat in p̄silijis/instar impato-
ris tillingēsis fatui:de q̄ infra.r vi.lfa. S.miraq; p̄sonū & sollicitudi-
nē gerūt de multis:& se fatigāt vilib⁹. Et rādem cū inq̄rit qd solliciti
fuerunt.est qz anseres nudi pedes incedūt. Siles sūt eis q̄ minima do-
mus sue maxima sollicitudine disq̄runt:& prob pudor etiā plati & cpi.
(si sc̄o Bernardo ad Eugenīū credit⁹)bac stulticia tenent&q̄ de nūc-
ro panū cū suis economis rōcm faciūt. Letez cū de nūcro aiāz ne-
mo mentōem facit. Et qdē sic est vt pdixi:q̄ de aiābo nulla cura p̄ce-
sc̄i: qñ de eis sit mētio/h̄ est,ppter ḡneram bursam.

Sexta nola est:sollicitari de alienis & impiacentib⁹ ad se. De illis lo-
qr q̄ sua negligūt & cū alioz negocijis se occupat. Nō em̄ loqr q̄s cha-
ritas vrget ad fraternū p̄fectū & subsidiū in tribulatiōnib⁹/de q̄b⁹ p̄us
dictū est:is:q̄s pot⁹ curiositas trillat:& incōsideratio suoꝝ defectuū.
Vcl si zelus eos vrget:nō est tñ fm sciām/q̄ volūt oia planaret oēs vi-
cos expurgare. Sup̄ vires tuas est frater/eget freno h̄ zelus:ordina-
vit in me charitatē:ait Canticoz sponsa. Ordinatissime v̄tigz chariz-
tas/q̄ tātū se intromittit de alioꝝ negocijis qntū expedit & exigit dicta-
men recte rōis. Rñdet aliqui:qd ad me de his q̄ foris sunt: Et illō Le-
rentiani Semis:Aliena cur curas q̄ ad te nihil attinente:

Septima nola est:sollicitari dc futuris ex diffidētia. Sūt q̄ timoz

rem hūt inordinatū: putates q̄ si facerēt illa q̄ p̄cepit c̄is deus / t̄ facie
do quod in se est/nō omittēdo curā salutis aic sic: de^e c̄is nō p̄tideret
Plane fatui magni. Dic q̄d hoc est: de^e t̄bi majora p̄stabilit̄/āiam t̄ cor
pus sine tua sollicitudine: t̄ hesitas q̄ minorā p̄stabat: si feceris suā vo
lūtāte p̄stabat inq̄z amictū t̄ victū tantū quātū iudicabit t̄bi expedire
q̄uis nō quātū stulte appetit. O inq̄s/sedeas ibi quo usq; assa colum
ba inuolēt ori tuo. Nō dico de colūba/sed de pane quotidiano t̄bi ne
cessario. Neq; dico t̄bi/sedas ibi: s; nō habeas supfluā sollicitudinez
te a necessarijs ad salutē impechētē: laborē exerce: vitato sollicitudinez
talē. Alij ampli^p: de^e minorib; te p̄uidet sinc eoz sollicitudine/amb
t̄ li. q̄ agri: vestit ea t̄ pascit: t̄ times tu q̄ pluris es illis q̄ te non pa
scet t̄ vestiet/si būana vtaris sollicitudine t̄ feceris p̄cepta sua: Auc^z
bestiā curat/ t̄ filiū negligit. Non est hec opinio filij de patre t̄ ch̄iani
bois de Ch̄ro: animus est h̄ gentilis nō credētis p̄usionē dei: ideo
ip̄emicit sibi nitit facere p̄usionē. Excute hāc stultitīā: abijce hāc gēti
lem diffidētā: t̄ fide patri ad quē iugit t̄ q̄tidie clamās: Pater nos
ster q̄ es in celis. Nō impotēs est/nō durus cst/nō ignorās ē/nouit ne
cessitatē nostrā/amat nos/vult succurrere/oipotēs est/p̄t subuenire.
Cur ḡ hesitas? Plane nō alia cā/q̄ p̄ua fides in te est sup ei^e vcl potē
tia/vel bonitate vel sapia: si em̄ hor̄ in te esset viuax fides/minime ti
meres. Adauge nobis dñe fidem/sic clama: Rogemus.

Feria. iij. post Letare. xxvij. Martij

Stultorū infinitus est numerus. Eccs. j. Euangeliū.

Icclesiaquarta turma stultorū/mutuantū (Borg narrē)
Apte seq̄t̄ hec turba p̄cedentē: illi numīa curam/bi nullaz
hūt. Dinoscum̄ aut̄ stulti bi duabo nolis/fm qđ duo sunt
grā debitorū. f. pecunialū t̄ peccaminalū.
Prima igit̄ nola est: debita pecunialia ḷrabere (gelt oder ander
zeylisch guot vff borg vff nemen) Sūt q̄ debita multa ḷrabere nō cu
rant p̄ mutua/dūmodo ad soluendū non cito cogant̄: quiuant̄/luxuri
ant̄(prassen/füllen) supbiunt: t̄ inrer quiuandū canit̄ (Loß foeglit
sorgen) t̄ (Er bindt die schuoch mit basten der die zech bezalē muof)
sicq; cum bonis alioz supbiunt t̄ luxuriant̄. Noti sunt hor̄ mores/
nec opus est diffusius eos describere. Maiorē inquietū sollicitudis
nem habebit creditor quēadmodū soluaf/q̄z ego quō soluā. Et tñ sine
sollicitudine nō sunt ā miseria/ vt puto: nisi sint ois honestatis exptes.
Aliqñ sup h̄ angit̄ cor ei^e q̄ bniōi cogitat obligatōem. Modestissima
est vox creditorū postulantū: vt Boeri^e in de disciplina scholariū dt.
Logit eos aut̄ impellit voluptas quā q̄runt/ vt multa mutuēt: q̄ tñ A
sero aut̄ nunq̄ soluūt: quaten̄ delicias habere possint: s; ḷrariū cre
bro accedit. Quippe q̄ semp cogunt̄ deteriora recipere sup credētia tali